

land, men standsede brat ved det Skovbelte, der baade i Sylland og det nordlige Slesvig skiller Østegnen fra Vestegnen, og det er ikke det eneste Tilfælde, hvor Saabant har fundet Sted. Naar den høitærede Minister har sagt, at dette var Noget, som han ikke vilde modsigge, men at han dog mener, at det blot har været, at Skoven har stærket for et lille Bælte, der laa i Lø for den, saa er det ikke Tilfældet. Det var hele den Deel af Sylland, jeg før nævnte, der er bleven fritagen for den ødelæggende Virkning af Natteskulden. Med Hensyn til Fugtighedsforholdene er det en Kjendsgjerning, som Alle, der ere derovre fra, kunne bekræfte, at navnlig i tørre Sommerer seer man kun meget sjældent Tordenstyer komme op over skovløse Egne, medens man i 9 af 10 Tilfælde seer dem trække hen og udgylde sig over Skovstrøgene. Naar den høitærede Minister har sagt, at det maatte paaligge dem, som holde paa Skovens klimatiske Virkning, at bevise, at de have Betydning i den Henseende, saa forekommer det vigtigstnok mig, at det snarere maatte paaligge dem, der holde paa den nye Theori, at Skovene ikke have nogen klimatisk Indflydelse, at føre Beviset. Naar den høitærede Minister endvidere har sagt, at han troede, at dette Lovforslag vilde have til Følge, at Skovene bleve flyttede fra de Egne, hvor de maae anses for at være mindre nødvendige, over til dem, hvor de kunde antages at blive meget gavnlige, nemlig til den vestlige Side af Sylland, saa tillader jeg mig at see deri hverken Mere eller Mindre end en smul Tanke, som vi vist i lang Tid ville komme til at vente paa at faae udført i Virkeligheden. Det gaaer ikke saa let med at faae Skov frem igjen, hvor den engang er forvunden, som at faae den bort fra de Steder, hvor den er, og det forekommer mig, at ligeoverfor den Kjendsgjerning, som Ingen kan benægte, at nemlig Skovens Forsvinden fra det vestlige Sylland har haft meget uheldige Følger, skal man betænke sig meget paa at træffe en Foranstaltning, som kan have til Følge, at Skovene ogsaa forsvinde fra

de Dele af Landet, hvor de nu ere. — Jeg kan være meget enig med dem, der mene, at hvis man overhovedet skal gaae ind paa at løse Skovtvangen, saa er det billigt, at Skov-eierne komme til at give noget Bederlag derfor. Den Servitut, der nu hviler paa Skovene, er saa gammel, at det kan være berettiget at for-dre en saadan Afsløsningssum, ligesom dette maastkee ogsaa kunde bidrage til, at ikke Spe-culanter kun for deres egen personlige Forbeels Skyld ødelægge Skovene altsor snart. Jeg kan ogsaa slutte mig til en Tanke, der blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts Ste Valgkreds, at der nemlig af disse Afsløsnings-summer kunde dannes en Fond, hvorigjennem man kunde komme Skovopelskning i de skovløse Dele af Landet til Hjælp. I det Hele troer jeg, at det er vist, at vor Skovlovgivning i mange Henseender trænger til Forbedringer, og at man maa være den høitærede Minister Tak skyldig for, at han har bragt ogsaa dette An-liggende under Forhandling. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) dert, at naar man ikke kan gaae ind paa Forslaget, saaledes som det foreligger, skal man stemme imod det, idet det forekommer mig heldigere, at det bliver bragt i et Udvalg, hvor da alle de herhenhørende Forhold kunne komme under Overveelse, og Forslaget om muligt kan blive ændret i en heldig Retning.

Solstein: Det foreliggende Lovforslag be-rører et saa rigt Emne, at det faare let frister En til meget vidtgaaende og omfattende Be-tragninger, og vi have ogsaa i, hvad vi have hørt her i Salen, faaet et klart Beviis for, at Saabant gjør sig gjældende. Der er fra de forskjelligste Sider udtalt Meninger imod og enkelte Uttringer for det foreliggende Forslag, og der er idag fremkommet en heel Deel Punkter, som gjøre det vanskeligt at fremføre noget ganske Nytt, eller dog Noget, som ikke har været idetmindste antydet. Jeg troer imid-lerlid, at det dog, maa være mig tilladt endnu